

Minister Zdrowia

ASG.050.158.2026.MGL
Warszawa, 07 lipca 2026

Pan
Marcin Wiącek
Rzecznik Praw Obywatelskich

Szanowny Panie Rzeczniku,
w odpowiedzi na pismo z dnia 1 czerwca 2026 r., znak: GK-GKOZP.100.4.2026.BK w sprawie profesjonalnego wsparcia pacjentów doświadczających diagnozy onkologicznej oraz ich osobom bliskim w kontekście przepisów rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 870, z późn. zm.) do przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 2026 r. o zawodzie psychologa oraz samorządzie zawodowym psychologów (Dz. U. z 2026 r. poz. 187), uprzejmie informuję.

Na wstępie pragnę zauważyć, że zgodnie z §2 pkt 14 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 22 listopada 2013 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego, psychoonkolog to osoba z wykształceniem psychologicznym lub medycznym, która ukończyła studia wyższe i uzyskała tytuł magistra lub równorzędny oraz ukończyła studia podyplomowe z psychoonkologii. Natomiast zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.) uczelnia jest autonomiczna na zasadach określonych w ustawie. Jednym z podstawowych zadań uczelni jest prowadzenie kształcenia m.in. na studiach podyplomowych. Z kolei do zadań senatu uczelni należy m.in. ustalanie programów studiów, studiów podyplomowych i kształcenia specjalistycznego. Zatem wprowadzenie jednego, obowiązkowego programu kształcenia dla wszystkich uczelni prowadzących studia podyplomowe byłoby niezgodne z obowiązującymi przepisami.

Mając na uwadze powyższe, w Ministerstwie Zdrowia realizowane były prace z udziałem przedstawicieli Polskiego Towarzystwa Psychoonkologicznego oraz przedstawicieli Uniwersytetu Jagiellońskiego prowadzącego w Medycznym Centrum Kształcenia Podyplomowego studia podyplomowe „Psychoonkologia w praktyce klinicznej”, z zaangażowaniem wybranych konsultantów krajowych oraz środowiska reprezentującego grupę zawodową psychoonkologów, ekspertów w składzie: dr hab. n. społ. Barbara Bętkowska-Korpała, prof. UJ; dr hab. n. med. Marzena Samardakiewicz, prof. UML; prof. zw. dr hab. n. med. Krystyna de Walden-Gałoszko; dr n. zdr. Sebastian A. Zdończyk, Prezesa Zarządu Polskiego Towarzystwa Psychoonkologicznego w celu ustalenia głównych zagadnień, które w ramach realizacji jednego z zadań nr 1.12 Narodowej Strategii Onkologicznej na lata 2020–2030, powinny zostać uwzględnione w programie kształcenia podyplomowego dla psychoonkologów.

W wyniku tych prac opracowany został ramowy program szkolenia podyplomowego dla psychologów w zakresie psychoonkologii. Zgodnie z przyjętymi założeniami program ten pozwoli osobom, które uzyskały dyplom magistra na kierunku psychologia i chcą podjąć zatrudnienie w jednostkach leczenia onkologicznego albo już pracują w ww. jednostkach przez pierwsze 2–3 lata, uzyskać dodatkową wiedzę i przygotowanie do pracy z pacjentem chorym onkologicznie. Celem kształcenia jest uzyskanie wiedzy, umiejętności i kompetencji w zakresie świadczenia usług psychoonkologicznych pacjentom w różnych stadiach choroby nowotworowej i w różnych jednostkach opieki onkologicznej przez osoby, które nie posiadają doświadczenia w zakresie pomocy i wsparcia psychologicznego osobom z chorobą nowotworową lub posiadają je w stopniu wymagającym doskonalenia. Ponadto, uprzejmie informuję, że obecnie rozważana jest kwestia ewentualnego wprowadzenia nowej dziedziny szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia w zakresie psychoonkologii.

Jak wynika z opinii konsultanta krajowego w dziedzinie psychologii klinicznej, rola psychoonkologa w praktyce klinicznej jest bardzo istotna, szczególnie w opiece nad pacjentami onkologicznymi, w tym terminalnie chorymi, jednak ma ona przede wszystkim charakter wsparcia duchowego i egzystencjalnego, psychospołecznego, natomiast nie posiada definicji specjalistycznej pomocy psychologicznej.

W odniesieniu do kwestii dotyczącej zmiany definicji psychoonkologa uwzględnionej w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego, w opinii Ministra Zdrowia zmiana definicji psychoonkologa, a tym samym zaostrezenie wymagań kompetencyjnych wobec psychoonkologów (przez obligatoryjne ograniczenie ich wyłącznie do ukończenia studiów wyższych psychologicznych i uzyskania tytułu magistra oraz ukończenia studiów podyplomowych z psychoonkologii), mogłaby ograniczyć dostęp do świadczeń związanych z udzielaniem pomocy psychoonkologicznej pacjentom, u których rozpoznano chorobę nowotworową. Przy tej okazji, pragnę zauważyć, że Minister Zdrowia określa m.in. minimalne warunki realizacji świadczeń gwarantowanych, w tym dotyczące personelu medycznego, mając na uwadze konieczność zapewnienia nie tylko bezpieczeństwa pacjenta, ale również określoną jakość świadczeń opieki zdrowotnej z uwzględnieniem potencjału podmiotów leczniczych realizujących świadczenia, w kontekście możliwości zapewnienia dostępności do świadczeń gwarantowanych w kraju.

Dodatkowo należy wskazać, że podczas dyskusji podejmowanych w Ministerstwie Zdrowia na temat psychoonkologii na spotkaniach organizowanych w ramach realizacji Narodowej Strategii Onkologicznej, nie kwestionowano dotychczas faktu dopuszczania do realizacji świadczeń gwarantowanych w zakresie psychoonkologii osób posiadających wykształcenie medyczne, które ukończyły studia podyplomowe z psychoonkologii, a wskazywano jedynie na zasadność podjęcia działań w kierunku ewentualnego ujednolicenia kształcenia w zakresie psychoonkologii.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra Zdrowia
Tomasz Maciejewski
Podsekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/